

Sygn. I 1 C 48/20 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ilona Będzkowska

Protokolant: Aleksandra Grabowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 03.08.2020 r. w G.

sprawy z powództwa E. 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą
w W.

przeciwko

P. N.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda E. 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą
w W. na rzecz pozwanego P. N. kwotę 917 (dziewięćset siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę
900 (dziewięćset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I 1 C 48/20

UZASADNIENIE

Powód E. 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wniósł
o zasądzenie od pozwanego P. N. kwoty 3997,22 zł, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 4 września
2019 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

Uzasadniając swoje żądanie podał, że dochodzona przez niego wierzytelność wynika z umowy o świadczenie usług
telekomunikacyjnych z wierzycielem pierwotnym (...) sp. z o.o. z siedzibą w W..

W elektronicznym postępowaniu upominawczym wydano nakaz zapłaty, od którego sprzeciw złożył pozwany
kwestionując roszczenie co do zasady i wysokości.

W odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa, albowiem powód nie wykazał
legitymacji czynnej, nadto zarzucił, iż powód domaga się zapłaty kwoty 3997,22 zł jako sumy niezapłaconych
dokumentów księgowych, podczas gdy przedkłada dokumenty księgowe na sumę 2966,28 zł. Nadto pozwany podniósł
nieważność postanowień umowy w zakresie kary umownej wyliczonej na kwotę 2552,98 zł oraz brak dowodu
wypowiedzenia umowy.

Pozew k. 3 – 5, nakaz zapłaty k. 5 v, sprzeciw k. 6 v, odpowiedź na pozew k. 79 - 82

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód zawarł umowę sprzedaży wierzytelności z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. dnia 6 czerwca 2019 r. Umowa cesji zawierała załączniki w tym załącznik z listą wierzytelności, które zostały nabyte. Pełnomocnik powoda dokonał wyciągu z tego dokumentu i opatrzył go potwierdzeniem za zgodność z oryginałem. Pod dziewięcioma pozycjami tego wyciągu podane były dane pozwanego.

dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 06.06.2019 – k. 28-37; wyciąg z załącznika k. 40 - 42

Pozwany P. N. w dniu 19 czerwca 2018 r. zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych na okres 24 miesięcy z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Następnie pierwotny wierzyciel wystawiał noty obciążeniowe z tytułu kary umownej w dniu 4 stycznia 2019 r. kolejno na kwoty 194, 20 zł, 171,79 zł i 2186,99 zł, tj. łącznie na kwotę 2552,98 zł. Nadto pierwotny wierzyciel wystawił fakturę Vat z terminem płatności do dnia 6 sierpnia 2018 r. na kwotę 413,390 zł

dowód: umowa k. 18 – 27, noty obciążeniowe k. 43 -51, faktura Vat k. 52 - 54

Sąd zważył, co następuje:

W świetle powyższych ustaleń przedmiotowe powództwo podlegało oddaleniu, wobec przede wszystkim braku legitymacji czynnej powoda. Rozstrzygając w powyższy sposób Sąd miał na uwadze, iż żądanie pozwu powód wywodził z faktu zawarcia przez pozwanego w dniu 19 czerwca 2018 r. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

W rozpatrywanej sprawie pozwany zakwestionował przede wszystkim by powód miał uprawnienia do dochodzenia kwot wynikających z powyższej umowy. Sąd przede wszystkim zbadał zarzut braku legitymacji czynnej powoda jako najdalej idący. Podstawowy zarzut, który w ocenie Sądu jest słuszny, polega na tym, że o ile powód wykazał, iż ze spółką P (...) zawarł umowę cesji to nie wykazał, że nabył wierzytelność pochodzącą z konkretnej umowy, tj. zawartej przez pozwanego. Rację ma bowiem pełnomocnik pozwanego, iż pełnomocnik powoda, nie przedłożył potwierdzonego za zgodność z oryginałem dokumentu prywatnego w postaci załącznika do umowy cesji, a jedynie przedłożył całkowicie nieczytelną tabelę stanowiącą wydruk komputerowy w postaci 3 nieczytelnych stron dokumentu liczącego w oryginale stron 132. Co więcej pełnomocnik pozwanego wnosil o przedłożenie oryginału umowy cesji wraz z załącznikiem, a powód w żaden sposób do wniosku tego się nie odniósł.

Pełnomocnik może potwierdzać dokumenty za zgodność z oryginałem, ale nie ma uprawnień do potwierdzenia za zgodność z oryginałem wyciągu. Oczywistym jest, że przedłożone do pozwu wydruki strony 1, 106 i 132 ze 132 stron załącznika nie stanowią odpisu oryginalnego dokumentu. Zostały ograniczone do 3 ze 132 stron z tego dokumentu, na dodatek zupełnie nieczytelnych, nawet pozycje, które miałyby potencjalnie dotyczyć pozwanego nie są możliwe do odczytania nawet przy użyciu szkła powiększającego. Taki zarzut pełnomocnik pozwanego zgłaszał w odpowiedzi na pozew, powód mimo to nie przedłożył czytelnych dokumentów potwierdzających jego legitymację czynną. Uprawnienie do potwierdzania za zgodność z oryginałem wyciągu z dokumentów ma na podstawie art. 96 pkt 2 prawa o notariacie wyłącznie notariusz, a nie pełnomocnik.

Pozwany skutecznie zatem podważył uprawnienie powoda do wystąpienia przeciwko niemu z pozwem na podstawie umowy zawartej z (...) sp. z o.o..

Nadto Sąd wskazuje, iż w ocenie Sądu powód nie wykazał także wysokości swego roszczenia. Zachodzą istotne rozbieżności pomiędzy kwotami wskazanymi w dokumentach dołączonych do pozwu a wynikających z żądania pozwu, te okoliczności również kwestionował pełnomocnik pozwanego, a powód w żaden sposób nie odniósł się do zarzutu, iż wnosi o kwotę ponad 1000 zł wyższą niż kwota stanowiącą sumę wynikającą z przedłożonych dokumentów księgowych.

Na marginesie tylko należy podzielić stanowisko pozwanego, iż zastrzeżenie przez pierwotnego wierzyciela kar umownych przy zobowiązaniu pieniężnym – w postaci uiszczania abonamentu jest sprzeczne z treścią art. 483 § 1 kc a contrario.

Skoro więc powód nie wykazał powyższych okoliczności, to przyjąć należało, iż tym samym to on uchybił jednej z podstawowych zasad postępowania cywilnego określonej w dyspozycji art. 6 kc, a mianowicie obowiązku udowodnienia faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne.

Zdaniem Sądu, niewątpliwie to rzeczą powoda było dążenie do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów na poparcie żądania zawartego w pozwie. W rezultacie wszelkie zaniechania podejmowania takich działań przez stronę powodową, jej ewentualne zaniedbania i przeoczenia, musiały pociągnąć za sobą niekorzystne dla tej strony skutki procesowe.

Mając powyższe na uwadze powództwo, jako nie udowodnione, zostało oddalone w pkt. I wyroku w oparciu o przepis art. 6 kc a contrario.

W konsekwencji powód, jako strona przegrywająca został zobowiązany do zwrotu pozwanemu poniesionych przez niego kosztów procesu w kwocie 917 zł, na kwotę tę składa się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 900 zł i koszt opłaty od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w rep. C i w kontrolce uzasadnień;
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.

G., dnia 25 sierpnia 2020 r.